

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul II — Nr. 100

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRIRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 august 1990

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRIRI ALE GUVERNULUI	
945. — Hotărîre privind inventarierea și reevaluarea patrimoniului unităților economice de stat . . .	1
★ ★	
1. — Norme metodologice privind inventarierea și reevaluarea patrimoniului unităților economice de stat	2—7

HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI

HOTĂRÎRE

privind inventarierea și reevaluarea patrimoniului unităților economice de stat

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Unitățile economice de stat vor proceda, în termen de 120 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial a prezentei hotărîri, la inventarierea și reevaluarea patrimoniului, precum și la dimensionarea ulterioară a capacității de a genera venituri, în vederea determinării capitalului social.

Art. 2. — Normele metodologice privind inventarierea și reevaluarea patrimoniului unităților economice de stat se aprobă de către Ministerul Finanțelor și Agenția Națională de Privatizare, urmînd a fi aplicate de ministerele și departamentele în subordinea cărora există unități economice de stat.

Art. 3. — Dimensionarea ulterioară a capacității patrimoniului de a genera venituri se va face pe baza metodologiei elaborate de fiecare departament, în conformitate cu specificul activității, avînd la bază rezultatele acțiunii de inventariere și reevaluare a patrimoniului, precum și alte elemente necuprinse în prezent în bilanțurile întreprinderilor (gradul de productivitate al tehnologiilor utilizate, nivelul de pregătire al personalului, posibilitățile de aprovizionare cu materii

prime și materiale, de desfacere a produselor, terenul și locul de amplasare a unității, utilitățile existente, marca fabricii și alte elemente specifice unor sectoare de activitate).

Pentru elaborarea metodologiilor de lucru privind această etapă se va face documentare în țară și în străinătate, astfel ca operațiunea să se încheie concomitent cu inventarierea și reevaluarea.

Art. 4. — Scoaterea din inventar a unor fonduri fixe înainte de atingerea termenelor normate se aprobă de departamentele economice, cu avizul Comisiei Centrale de Inventariere și Reevaluare a Patrimoniului Unităților Economice de Stat.

Art. 5. — Se recomandă ca prevederile prezentei hotărîri să se aplice în mod corespunzător de către unitățile cooperatiste și obștești.

Art. 6. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărîri încetează aplicarea Hotărîrii guvernului nr. 619/1990 și a prevederilor contrare din Hotărîrea guvernului nr. 767/1990.

Art. 7. — Prezenta hotărîre și normele metodologice prevăzute la art. 2 se vor publica în Monitorul Oficial.

PRIM-MINISTRU
PETRE ROMAN

București, 11 august 1990.
Nr. 945.

SE APROBĂ

MINISTERUL FINANTELOR

Ministru

Theodor Stolojan

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU PRIVATIZARE
ȘI DEZVOLTAREA ÎNTREPRINDERILOR MICI
ȘI MIJLOCI

Secretar de stat

Petre Terzi

NORME METODOLOGICE

privind inventarierea și reevaluarea patrimoniului unităților economice de stat

I. Dispoziții generale

1. Patrimoniul unităților economice de stat existent la 30 iunie 1990 va fi supus inventarierii și reevaluării pe baza datelor din bilanțurile contabile încheiate de acestea pentru semestrul I.1990, acțiune în care vor fi cuprinse : fondurile fixe, mijloacele circulante, mijloacele și cheltuielile pentru investiții, alte active și pasive.

2. Inventarierea patrimoniului unităților economice de stat se va efectua cu respectarea prevederilor Normelor metodologice privind contabilitatea unităților economice (cap. V și VI), aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 595/1970, și a precizărilor din prezentele norme.

3. La nivelul unității de stat se va constitui Comisia de inventariere și reevaluare a patrimoniului, compusă din director, inginer șef, contabil șef, cadre tehnice și economice de specialitate și reprezentantul oficiului juridic, aprobată de consiliul de administrație, la care participă și un delegat al organului financiar din teritoriu.

Comisia își organizează colective de lucru în funcție de specificul activității, care vor executa lucrările de inventariere și reevaluare a patrimoniului.

Cheltuielile privind activitatea comisiilor și colectivelor se suportă pe seama costurilor de producție sau a cheltuielilor de circulație, după caz.

Plățile de ore suplimentare prestate pentru lucrările comisiilor și colectivelor se vor face după încheierea acțiunii de inventariere și reevaluare a patrimoniului la nivelul unității, cu respectarea reglementărilor în vigoare.

4. În cadrul ministerelor și departamentelor economice se vor constitui colective de specialiști care vor sprijini și îndruma comisiile de inventariere și reevaluare a patrimoniului din unitățile economice de stat.

Colectivele de specialiști vor fi coordonate de Comisia Centrală de Inventariere și Reevaluare a Patrimoniului Unităților Economice de Stat.

5. Membrii comisiilor și colectivelor poartă răspunderea juridică pentru corectitudinea, exactitatea și legalitatea datelor și operațiunilor privind inventarierea și reevaluarea patrimoniului.

6. Ministerele și departamentele producătoare vor elabora, cu sprijinul Departamentului pentru Prețuri, Departamentului comerțului exterior și Comisiei Naționale de Statistică, indicii medii de actualizare a prețurilor de producție și livrare, respectiv a prețurilor externe de import, pe grupe de utilaje sau pe subramuri specifice. Lista indicilor medii de actualizare a prețurilor va fi transmisă unităților economice de stat în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

II. Fondurile fixe

1. Sînt supuse inventarierii și reevaluării fondurile fixe din administrarea unităților economice de stat,

înregistrate în contul 100 „Mijloace fixe“, indiferent de locul în care acestea se află la data inventarierii.

În acțiunea de inventariere și reevaluare vor fi cuprinse fondurile fixe productive și neproductive, din activitatea de bază, auxiliară și anexă, atît cele în funcțiune, cît și cele existente în rezervă și conservare.

Pentru a se asigura cuprinderea unitară a tuturor fondurilor fixe în acțiunea de inventariere și reevaluare, se va ține seama de următoarele :

a) clădirile și celelalte fonduri fixe date în folosință gratuită școlilor profesionale și organizațiilor obștești se inventariază și se reevaluează de unitatea economică de stat care le are înregistrate în contul 100 „Mijloace fixe“; pentru acestea se întocmesc liste de inventariere separate ;

b) fondurile fixe date cu chirie se inventariază și se reevaluează de unitățile economice de stat care le-au dat cu chirie ;

c) investițiile efectuate la fonduri fixe închiriate se inventariază și se reevaluează de către unitățile economice de stat care le-au luat cu chirie ;

d) fondurile fixe pentru care s-au obținut aprobările legale de scoatere din funcțiune și care nu au fost demontate, demolate sau dezmembrate nu sînt supuse inventarierii și reevaluării ;

e) fondurile fixe transferate în curs de demontare la unitatea predătoare, în curs de transport sau în curs de remontare la unitatea primitoare, vor fi inventariate și reevaluate la unitățile economice de stat primitoare, cu condiția întocmirii actelor de transfer pînă la 30.VI.1990. În situația în care aceste acte nu au fost perfectate pînă la 30.VI.1990, aceste fonduri fixe se inventariază și se reevaluează de unitățile economice de stat care urmează să le predea ;

f) se inventariază și se reevaluează, separat, de către unitățile economice de stat și fondurile fixe a căror valoare de inventar a fost recuperată pe calea amortizării, indiferent de modul de reflectare în evidența unităților economice respective.

2. Inventarierea fondurilor fixe este operațiunea de constatare a existenței reale cantitativ-materială a fondurilor fixe, de determinare a caracteristicilor tehnico-economice și gradului de uzură fizică al fiecărui fond fix stabilit în procesul de evaluare a patrimoniului unităților economice de stat.

Inventarierea fondurilor fixe cuprinde :

a) inventarierea faptică a fondurilor fixe, prin întocmirea listelor de inventar potrivit anexei model nr. 1.

Inventarierea fondurilor fixe se execută de către colectivele de lucru stabilite, în prezența salariaților care le au în gestiune, avîndu-se în vedere :

— existența fiecărui fond fix, a componentelor, dispozitivelor și accesoriilor acestuia, cu menționarea datei fabricației ;

— întocmirea de liste de inventar separate pentru fondurile fixe cu durată de serviciu normată neexp-

rată, dar care sînt uzate moral sau au o uzură fizică avansată, precum și cele a căror utilizare nu mai este eficientă în unitatea respectivă și urmează a fi scoase din funcțiune în conformitate cu prevederile Decretului-lege nr. 50/1990 ;

b) confruntarea datelor din listele de inventariere cu cele din evidențele sintetice și analitice ale unității și determinarea eventualelor diferențe. În situația existenței unor diferențe se va proceda potrivit reglementărilor legale în vigoare.

3. Prin reevaluarea fondurilor fixe se înțelege operațiunea de stabilire a valorii rămase actualizate a fiecărui fond fix în parte existent la 30 iunie 1990, care urmează a fi cuprinsă în patrimoniul unității economice de stat.

Valoarea rămasă actualizată a unui fond fix se stabilește avîndu-se în vedere :

— valoarea de inventar a fondului fix din evidența unităților economice de stat ;

— valoarea de înlocuire a fondului fix ;

— gradul de uzură fizică estimat la 30 iunie 1990.

Prin valoarea de înlocuire a fondurilor fixe se înțelege totalitatea cheltuielilor ce ar trebui efectuate la data reevaluării pentru înlocuirea unui fond fix existent în administrarea unității economice de stat cu un altul în stare nouă, cu caracteristici tehnico-economice similare celui cu care se înlocuiește. Valoarea de înlocuire a fondurilor fixe se determină de regulă în funcție de prețurile de producție sau de livrare în vigoare la 30.VI.1990 și cheltuielile de achiziție și montaj actualizate.

În situația în care pentru unele fonduri fixe nu există prețuri de producție sau de livrare, acestea se determină avînd în vedere data fabricației, parametrii tehnico-funcționali principali ai fondului fix supus reevaluării, utilizînd următoarele metode :

a) metoda identificării, care constă în stabilirea identității fondului fix pentru care se determină valoarea de înlocuire, cu un fond fix care are preț de producție sau de livrare ;

b) metoda asimilării care constă în compararea fondului fix ce se reevaluează cu unul din fondurile fixe cu preț de producție sau de livrare, care are parametrii esențiali foarte apropiați ca mărime ;

c) metoda corelării care se aplică în situațiile cînd se iau ca bază de calcul unu sau mai multe fonduri fixe asemănătoare constructiv și ca destinație cu fondul fix ce se reevaluează și la care mărimea parametrilor diferă esențial față de utilajul existent pe teren cu mai mult de $\pm 5\%$, fără însă ca diferența între mărimea parametrilor tehnico-funcționali să fie exagerată. Această metodă constă în :

— compararea fondului fix ce se reevaluează cu unu sau două fonduri fixe care au stabilite prețuri de producție sau de livrare ;

— stabilirea diferenței între mărimile parametrilor esențiali pentru reevaluare ;

— calculul valorii de înlocuire a fondului fix se reevaluează în raport cu valoarea de înlocuire a fondului fix sau a fondurilor fixe cu care se face corelarea prin calcule de proporționalitate simplă, interpolare sau extrapolare ;

d) metoda indicilor de actualizare a prețurilor de producție și de livrare, care se aplică sub formă de excepție, în situațiile în care reevaluarea fondurilor fixe nu poate fi efectuată prin metodele anterioare.

4. Indicii medii de actualizare se determină pe baza modificării prețurilor în perioada 1970—1990, conform actelor normative, pe utilaje, grupe de utilaje sau, după caz, pe subramuri industriale ; la clădiri și construcții speciale se determină indici medii rezultați din actualizarea prețurilor în activitatea de construcții-montaj.

Fondurile fixe provenite din import se reevaluează pe baza prețurilor interne de import, formate pe baza prețurilor externe la cursul de schimb la 30.VI.1990, inclusiv cheltuielile de montaj actualizate ; în situațiile cînd nu sînt astfel de prețuri, actualizarea se va face pe baza indicilor medii de modificare a prețurilor externe față de cele practicate la achiziționarea fondurilor fixe.

5. Gradul de uzură fizică estimat se determină luînd în considerare durata de serviciu consumată și durata de serviciu rămasă.

a) Durata de serviciu consumată (DC) reprezintă perioada în ani de la data punerii în funcțiune pînă la 30.VI.1990.

b) Durata de serviciu rămasă (DR) reprezintă perioada, exprimată în ani, cît fondul fix mai poate funcționa pînă la scoaterea efectivă din funcțiune, ca urmare a uzurii, ținînd seama de starea concretă a fondului fix în momentul inventarierii.

La stabilirea duratelor de serviciu rămase, colectivele de lucru vor ține seama de : documentațiile tehnice întocmite cu prilejul ultimei reparații capitale sau modernizărilor, regimul de exploatare, modul în care lucrează și calitatea materialelor prelucrate, avariile suferite pe parcurs, duratele de servicii efective ale fondurilor fixe similare scoase din funcțiune etc.

c) Durata de serviciu estimată (DE) rezultă din însumarea duratei de serviciu consumată cu durata de serviciu rămasă, determinată potrivit celor arătate la lit. a) și b) de mai sus.

d) Gradul de uzură fizică estimat (U) se determină, în procente, prin raportarea duratei de serviciu consumată la durata de serviciu estimată :

$$U = \frac{DC}{DE} \times 100.$$

Gradul de uzură scriptică al unui fond fix exprimat în procente se stabilește prin raportarea amortizării calculată de la data punerii în funcțiune a fondului fix pînă la 30.VI.1990 la valoarea de inventar a fondului fix respectiv.

Gradul de uzură fizică estimat al unui fond fix poate să fie mai mic decît gradul de uzură scriptică (de amortizare) a aceluiași fond fix, datorită :

— executării corespunzătoare a lucrărilor de întreținere și reparații ;

— efectuării de lucrări de modernizare pe calea investițiilor sau cu ocazia reparațiilor capitale ;

— menținerii în stare de rezervă sau în conservare a fondurilor fixe în condiții corespunzătoare.

Gradul de uzură fizică al unui fond fix poate fi mai mare decît gradul de uzură scriptică în cazurile în care a funcționat în condiții deosebite de exploatare (altele decît cele avute în vedere în cartea tehnică a acestuia) sau nu a avut o fiabilitate corespunzătoare.

În cazurile în care gradul de uzură fizică reală a unor fonduri fixe diferă cu mai mult de $\pm 15\%$ față de gradul de uzură scriptică, consiliul de administrație al întreprinderii va analiza aceste diferențe și va stabili

gradul de uzură pe baza căruia se va calcula valoarea de înlocuire rămasă a fondurilor fixe respective.

6. Pentru fondurile fixe din categoriile III, IV și VI din „Clasificarea fondurilor fixe din economia națională” se vor face estimări cu privire la decalajul tehnologic al acestora la nivelul capacităților de producție ținând seama de diferențele dintre performanțele tehnico-funcționale și economice (randamente, consumuri specifice, productivitate, costuri de producție etc.) ale capacităților respective, față de nivelurile actuale ale acestor parametri realizați pe plan mondial. În efectuarea acestor estimări se va conlucra cu institutele de cercetare-proiectare de profil.

Estimările privind decalajul tehnologic vor fi evidențiate distinct în listele de inventariere pentru fondurile fixe care compun capacitatea respectivă, fără ca, în etapa actuală, să afecteze patrimoniul întreprinderii. Indicele care caracterizează decalajul tehnologic este subunitar, pornind de la valoarea 1, pentru capacitățile de producție cu performanțe tehnico-funcționale la nivelul actual tehnic și tehnologic și se utilizează la determinarea capacității patrimoniului de a genera venituri, precum și a capitalului social.

7. În condițiile arătate mai sus, valoarea de înlocuire rămasă a fondurilor fixe se determină pe baza valorii de înlocuire și a gradului de uzură fizică estimat.

III. Mijloacele circulante

1. Sînt supuse inventarierii mijloacele circulante și celelalte active din bilanțul contabil încheiat la 30 iunie 1990 de către unitățile economice de stat :

— materiile prime și materiale ; semifabricate din cooperare, piese de schimb, anvelope, camere auto și materiale pentru reparații, ansambluri și piese de schimb recondiționate ; combustibil, carburanți și lubrifianti ; materiale gospodărești, rechizite și imprimare ; uniforme și materiale pentru uniforme, semințe și materiale de plantat ; îngrășăminte chimice și naturale ; furaje și materiale de așternut ; alimente ; mostre ; materiale pentru protecția muncii ; materiale recuperabile și refolosibile ; alte materiale (cont sintetic 200) ;

— obiecte de inventar în depozit (cont sintetic 201) ;

— obiecte de inventar în folosință (cont sintetic 202) ;

— materiale și obiecte de inventar în curs de aprovizionare (cont sintetic 205) ;

— materiale și obiecte de inventar aflate la terți (cont sintetic 206) ;

— animale și păsări adulte de producție și reproducție (cont sintetic 210) ;

— animale tinere și la îngrășat (cont sintetic 211) ;

— produse finite (cont sintetic 220) ;

— semifabricate (cont sintetic 222) ;

— produse aflate la terți (cont sintetic 224) ;

— mărfuri în depozit (cont sintetic 230) ;

— mărfuri la unitățile cu amănuntul (cont sintetic 231) ;

— mărfuri în curs de aprovizionare (cont sintetic 234) ;

— mărfuri aflate la terți (cont sintetic 236) ;

— ambalaje (cont sintetic 250) ;

— baracamente și amenajări provizorii (cont sintetic 290) ;

— obiecte destinate închirierii (cont sintetic 293) ;

— alte valori (cont sintetic 399) ;

— producție neterminată (conturi sintetice 500 și 510).

2. Inventarierea se va efectua de către colectivele de lucru special constituite, în prezența gestionarilor, și se va proceda la confruntarea listelor de inventar cu conturile sintetice și analitice din contabilitatea unității, precum și la efectuarea regularizărilor potrivit normelor legale în vigoare.

a) Materiile prime, materialele, piesele de schimb, obiectele de inventar, materialele și echipamentele de protecție noi, ambalajele din depozite etc. (conturile sintetice 200, 201, 205, 206, 210, 211) se evaluează la prețurile de aprovizionare la 30.VI.1990.

Pentru bunurile materiale din categoria celor de mai sus care sînt degradate, deteriorate, parțial sau total, sau neutilizabile în economie, se vor întocmi forme de declasare, potrivit legii (Decret-lege nr. 50/1990). Aceste bunuri nu se cuprind în patrimoniul unității.

b) Obiectele de inventar, echipamentul de protecție și de lucru, precum și ambalajele de natura obiectelor de inventar aflate în folosință (conturile sintetice 202 și 210), se evaluează la prețurile de aprovizionare actuale. Valoarea reală a bunurilor care mai pot fi utilizate se va înscrie pe o coloană separată, determinată în funcție de gradul de uzură reală a acestora. Pentru cele nefolosibile se vor întocmi formele legale de scoatere din uz.

c) Producția neterminată (din soldul conturilor 500 și 510) și semifabricatele destinate consumului propriu se evaluează pe baza costurilor efective la 30.VI.1990, aferente produselor nefinisate și lucrărilor neterminate, la care urmează să se facă în continuare operațiuni în vederea încheierii procesului de fabricație. Cheltuielile privind comenzi și lucrări sistate, abandonate, necoperite din lipsă de surse de finanțare etc., nu se vor cuprinde în producția neterminată ; aceste cheltuieli vor fi evidențiate în liste separate, urmînd ca regularizarea lor să se facă în condițiile legii.

d) Produsele finite și semifabricatele destinate vînzării se evaluează la prețurile de livrare în vigoare la 30.VI.1990. Produsele finite și semifabricatele deteriorate total sau parțial, fără mișcare sau care nu pot fi valorificate, urmează a fi declassate în condițiile legii.

e) Mărfurile (din conturile sintetice 230, 231, 234 și 236) se evaluează la prețurile de vînzare cu amănuntul, respectiv de alimentație publică în vigoare la 30.VI.1990, din care se scade adaosul sau rabatul comercial prevăzut de normele în vigoare.

f) La inventarierea baracamentelor și amenajărilor provizorii confecționate, construite sau achiziționate (cont sintetic 290) se va urmări :

— existența pe teren a fiecărui baracament și amenajare provizorie ;

— stabilirea baracamentelor și amenajărilor provizorii care nu pot fi utilizate și care urmează să fie demontate sau demolate, pentru care se vor întocmi liste separate ;

— determinarea gradului de uzură fizică a baracamentelor și amenajărilor provizorii.

Evaluarea baracamentelor sau amenajărilor provizorii care se cuprind în patrimoniu se face în funcție de prețurile de deviz și gradul de uzură fizică al fiecărui baracament și amenajare provizorie.

g) Inventarierea și evaluarea cheltuielilor anticipate (cont sintetic 530) vor urmări ca în patrimoniu să se cuprindă numai cheltuielile efectuate, potrivit legii, până la 30.VI.1990, care vor afecta costurile de producție sau cheltuielile de circulație în perioadele viitoare.

3. În vederea stabilirii valorii întregului patrimoniu, în acțiunea de inventariere se vor cuprinde și celelalte posturi din activul bilanțului, cum sînt produse, lucrări și servicii facturate (cont sintetic 225), disponibil în casă, la bancă, cont curent, alte mijloace bănești, participații externe, decontări etc.

IV. Stocuri și cheltuieli pentru investiții în curs

Sînt supuse inventarierii utilajele și materialele pentru investiții (cont sintetic 910) și investițiile în curs (cont sintetic 915). Investițiile puse în funcțiune total sau parțial pentru care nu s-au întocmit forme de înregistrare ca fonduri fixe (din cont 915), înscrise în liste de inventariere separate, se reevaluează în mod similar cu fondurile fixe.

Valoarea investițiilor sistate, a documentațiilor tehnico-economice și a proiectelor executate pentru investiții la care s-a renunțat (pentru care se întocmesc liste separate) nu se cuprinde în patrimoniu, unitățile economice de stat urmînd a proceda la scăderea acestora, potrivit normelor legale.

Materialele pentru investiții, piesele de schimb, obiectele de inventar de natura primei dotări se evaluează la prețurile de aprovizionare în vigoare la 30 iunie 1990. Produsele rezultate din probe tehnologice se evaluează la prețurile de livrare sau de valorificare, după caz.

Utilajele și instalațiile care necesită montaj, precum și cele predate la montaj, se evaluează la prețurile de aprovizionare în vigoare la 30 iunie 1990.

Investițiile în curs (utilaje independente, utilaje cu montaj construcții, proiecte etc.) se evaluează la costul efectiv al acestora la 30.VI.1990 (prețuri de aprovizionare pentru materiale consumate, utilaje și instalații, valoarea lucrărilor executate de antreprenori și cota de cheltuieli indirecte pentru investiții aferente acestora).

În acțiunea de inventariere și reevaluare se cuprind și celelalte posturi din activul și pasivul bilanțului la grupele de investiții, în vederea determinării valorilor certe ale acestora.

Prin preț de aprovizionare — utilizat în prezentele norme metodologice — se înțelege prețul de producție sau de livrare la care se adaugă cheltuielile de transport-aprovizionare, inclusiv cota bazelor.

V. Inventarierea altor posturi din pasiv

Se vor inventaria posturile de obligații, credite bancare de orice fel, alte pasive etc. din pasivul bilanțului, în vederea stabilirii și determinării certe a fondurilor proprii, a fondurilor atrase și a obligațiilor unității economice respective către personalul propriu, buget, bănci și terți la data de 30.VI.1990.

VI. Unitățile economice de stat care fac inventarierea patrimoniului, potrivit prezentelor norme metodologice, nu mai efectuează inventarierea anuală prevăzută la pct. 117 din normele metodologice aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 595/1970.

★ ★ ★

După definitivarea lucrărilor de inventariere și reevaluare a patrimoniului, discutarea și aprobarea lor în consiliile de administrație, unitățile economice vor întocmi o sinteză comparativă a activului și pasivului cert la 30.VI.1990, potrivit modelului anexă nr. 2. Un exemplar din sinteza respectivă, însoțit de o notă cu probleme ce rezultă, se depune la organul ierarhic superior. Datele se centralizează la nivel de departament. Situația pe total departament se depune la Agenția Națională de Privatizare și la Ministerul Finanțelor.

La nivelul unităților economice se va întocmi situația determinării patrimoniului net pe formularul model anexă nr. 3.

COMISIA CENTRALĂ DE INVENTARIERE ȘI REEVALUARE
A PATRIMONIULUI UNITĂȚILOR ECONOMICE DE STAT

Președinte
Ghiță Nicolae

București, 9 august 1990.
Nr. 1.

ANEXA MODEL Nr. 1

LA NORME

SITUAȚIA

fondurilor fixe inventariate ce urmează a fi cuprinse în patrimoniul unității economice de stat cu valorile rămase actualizate

Denumirea fondului fix	Nr. de inventar	Cod de clasificare	Anul de fabricație	Valoarea de inventar	Amortizarea calculată	Valoarea neamortizată (col 1 — col 2)	Gradul de uzură scriptic $\frac{\text{col 2}}{\text{col 1}} \times 100$ %	Valoarea de înlocuire	Gradul de uzură fizică estimat %	Valoarea rămasă actualizată $\frac{\text{col 5} \times (100 - \text{col 6})}{100}$	Gradul estimat de decalaj tehnologic
A	B	C	D	1	2	3	4	5	6	7	8

ANEXA MODEL Nr. 2

LA NORME

Întreprinderea

Localitatea

Forul tutelar

Telefon

SITUAȚIA

comparativă a activului și pasivului la 30 iunie 1990

— mii lei —

Nr. crt.	Conturi sintetice	Denumirea	Situția activului			Nr. crt.	Conturi sintetice	Denumirea	Situția pasivului		
			Date conf. bilanț la 30.VI. 1990	Activ rezultat în urma inventarierii și reevaluării	Diferențe (+ —)				Date conf. bilanț la 30.VI. 1990	Pasiv rezultat în urma inventarierii și reevaluării	Diferențe (+ —)
A	B	C	1	2	3	A	B	C	1	2	3
						1		Surse pentru mijloace fixe			
		Mijloace fixe (la valoarea rămasă neamortizată, respectiv valoarea rămasă estimată)									
		1. a 100									
		Mijloace fixe la valoarea de inventar									
		1. b 101									
		Uzura mijloacelor fixe									

(se trec în continuare elementele de activ și pasiv cu denumirile și grupele din bilanțul contabil (cd 10) Bilanț.

NOTĂ :

1. În această situație se cuprind numai activele și pasivele certe. Pentru fondurile fixe care nu mai pot fi utilizate în unitate (urmează a fi scoase din funcțiune, redistribuite etc.), mijloacele circulante ce se propun spre declassare, redistribuire, alte active incerte etc. se va întocmi o situație separată, tot pe un astfel de formular, astfel încât prin însumarea celor două situații să se ajungă în coloanele 1, la datele din col. 2 a bilanțului încheiat la 30 iunie 1990.

2. Diferențele atât la activ cât și la pasiv vor fi explicate pe conturi, respectiv grupe de conturi :

— provenite din plusuri sau minusuri la inventar ;

— provenite din acțiunea de reevaluare a patrimoniului ;

— provenite din bunuri care nu mai pot fi utilizate în unitate și nu pot fi înscrise în patrimoniul unității (fonduri fixe ce se propun pentru scoaterea din funcțiune, redistribuire, mijloace circulante ce se propun pentru declassare, redistribuire, debitori sau alte active sau pasive incerte).

S I T U A Ț I A**determinării patrimoniului net pe baza elementelor cuprinse în prezent în bilanțul
unităților economice de stat**

— mii lei —

— mii lei —

A. Elemente de activ

1. Mijloace fixe la valoarea rămasă estimată
2. Mijloace circulante (exclusiv creanțe și decontări)
3. Creanțe certe (inclusiv decontări certe)
4. Alte active
5. Mijloace și cheltuieli pentru investiții în curs (din conturile 910, 913, 915, 901, 902, 903, 904, 917 și 920)

Total A (1+2+3+4+5)

B. Elemente de pasiv

1. Obligații certe (din grupa B pasiv exclusiv soldul creditor al contului 432)
 2. Obligații certe către personalul unității și organul ierarhic superior
 3. Credite bancare (din grupa B pasiv)
 4. Creditori și furnizori pentru investiții
 5. Credite pentru investiții
 6. Credite pentru pierderi
- Total B (1+2+3+4+5+6)

C. Patrimoniul net al unității**economice la 30 iunie 1990 (A—B)****NOTĂ :**

În această situație se vor cuprinde numai elementele certe din activ și pasiv rezultate din acțiunea de inventariere și reevaluare.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Adresa pentru publicitate : Combinatul poligrafic București - Biroul de publicitate și difuzare
pentru Monitorul Oficial, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 11.77.02.
Tiparul : Combinatul poligrafic București - Atelierul „Monitorul Oficial”, București,
str. Jiului nr. 163, telefon 68.55.58.

Prețul 1,50 lei

40.816

Monitorul Oficial, Partea I, nr. 100/1990, conține 8 pagini.